

РЕШЕНИЕ

№ 126/02.03.2020 г., гр.Монтана

В името на народа

Административен съд - Монтана, в съдебно заседание на двадесет и осми февруари две хиляди и двадесета година, в състав :

Председател: Огнян Евгениев

Членове: Соня Камарашка

Мария Ницова

при секретар Видова и с участието на прокурора Борисова
разгледа докладваното от съдия Ницова адм.д.№ 615/2019 г. по описа на
Административен съд Монтана

Производството е по протест на прокурор при Окръжна прокуратура Монтана, с който се оспорва разпоредба от подзаконов нормативен акт на Общински съвет Лом, с правно основание чл.186, ал.2 във вр. с чл.185 във вр.с чл.16, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.145, ал.6 от Закона за съдебната власт/ЗСВ/.

Прокурорът при Окръжна прокуратура Монтана с протеста, инициирал настоящето дело, оспорва разпоредба от подзаконов нормативен акт на Общински съвет Лом, а именно чл. 65 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община Лом, приета с Решение № 457 от Протокол № 44/20.01.2010 г., допълнена и изменена с Решения: № 649 от Протокол 65/22.12.2010 г., № 670 от Протокол 66/31.01.2011 г., №726 от Протокол 71/12.05.2011 г., № 764 от Протокол 76/16.09.2011 г., № 178 от Протокол № 12/21.06.2012 г., № 271 от Протокол № 26/21.12.2012 г., № 609 от Протокол № 79/22.12.2014 г., № 618 от Протокол № 81/27.01.2015 г., № 26 от Протокол № 5/23.12.2015 г., № 47 от Протокол № 7/27.01.2016 г., № 169 от 31.08.2016 г. и № 228 от Протокол № 30/21.12.2016 г., Решение № 289 от протокол № 34/28.04.2017 г.; Решение № 552 от Протокол № 68/28.12.2018 г. на Общински съвет Лом.

В протеста се твърди, че разпоредбата на чл.65 от раздел VIII Такси за гробни места „...Таксите се събират в администрацията на общинско търговско дружество“Ритуални дейности“ ЕООД, срещу издаване на приходни квитанции. Събраните такси за предходната година се внасят в общинския бюджет до 31 декември на текущата година“. Тази разпоредба несъответстват на нормативен акт от по-висока степен, а именно на чл.121 от Закона за местните данъци и такси“ Таксите се събират от съответните служби на общината, стопанисваща гробищните паркове..“ При прочит на протестирания текст на чл.65 от Наредбата, безспорно се установява, че е в противоречие с разпоредбата на чл.121 от ЗМДТ, т.к. в закона не е предвидена възможност тези такси да се събират от търговско дружества, дори същото да е с едноличен собственик община Лом, още по- малко възможност приходите да се отчитат отложено до края на следващата година.

Поради изложените несъответствия на основание чл.185, ал.2 предложение второ във връзка с ал.1, чл.186, ал.2 във връзка с чл.16, ал.1, т.1 предложение първо от

АПК и чл.145, ал.6, изречение първо от ЗСВ, поради което се прави искане за отмяна на този член. Претендира направените по делото разноски.

За ответника – Общински съвет Лом, редовно призовани, чрез председателя, не изпраща процесуален представител и не изразяват становище по протеста.

Окръжна Прокуратура Монтана, чрез представителя в съдебно заседание, поддържа, че протестът е основателен, респективно, че оспорената разпоредба от Наредбата страдат от порок – противоречие с материалноправна норма и като такава е незаконосъобразна, като навежда доводи и съображения, съгласно изложените в протеста, при което предлага същата да бъде отменена, като противоречаща на нормативен акт от по-висока степен. Претендира направените в производството разноски.

Протестът на прокурор при Окръжна прокуратура Монтана за оспорване на разпоредба от подзаконовия нормативен акт от местно значение, е подаден съгласно разпоредбата на чл.186, ал.2 във връзка с чл.185, ал.2, предл. 2 от АПК от орган, оправомощен за упражни това процесуално право без ограничение във времето, съгласно разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК, поради което е допустим за разглеждане.

Административен съд Монтана, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С решение № 457, взето на заседание, проведено на 20.01.2010 г. по протокол № 44 на Общински съвет Лом, след обсъждане приема Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община Лом, от общ брой общински съветници – 29, на заседанието са присъствали 23, от които гласували са – “за” 22 и 1 „въздържал се“.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Предмет на оспорване е посочената разпоредба на чл. 65 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община Лом. Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. Общинският съвет определя с Наредби правила от местно значение, но само при спазване на посочените по-горе принципи, които са уредени с нормативен акт от по-горна степен. При анализ на оспорената разпоредба на чл.65 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община Лом, съдът установи, че тази разпоредба наистина не са в съответствие с нормативен акт от по-висока степен, а именно чл.121 от Закона за местните данъци и такси, като в Наредбата е допуснато таксите да бъдат събирани от търговско дружество, което е в противоречие с разпоредбата на закона, че това следва да е съответната служба на общината.

Съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и ал. 2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя

законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

Следователно нито ЗМДТ, нито ЗМСМА не допускат с подзаконов нормативен акт на общински съвет да се дописват и други норми и правила, освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното и съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл. 4 АПК и принципът на правовата държава - чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

Безспорно общинският съвет като орган на местно самоуправление, е компетентен да приема норми за поведение, задължителни за физическите и юридическите лица на територията на съответната община, по въпроси, които не са от изключителната компетентност на други органи, но само в сферите, очертани в разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗМСМА. Европейската харта за местно самоуправление /ратифицирана със закон, приет от 37-о НС на 17.03.1995 г./ в чл. 3, т. 1 дава дефиниция на понятието „местно самоуправление” и като такова се разбира правото и реалната възможност за местните общности да регулират и да управляват в рамките на закона, на тяхната отговорност и в интерес на тяхното население, съществена част от обществените дела. Законът за местното самоуправление и местната администрация в чл. 17 определя именно тези рамки на закона, в които може да се осъществява местното самоуправление. В компетентност на местното самоуправление са всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в сферата на: 1. общинското имущество, общинските предприятия, общинските финанси, данъци и такси, общинската администрация; 2. устройството и развитието на територията на общината и на населените места в нея; 3. образованието; 4. здравеопазването; 5. културата; 6. благоустрояването и комуналните дейности; 7. социалните услуги; 8. опазването на околната среда и рационалното използване на природните ресурси; 9. поддържането и опазването на културни, исторически и архитектурни паметници; 10. развитието на спорта, отдиха и туризма.

Конституционният съд в свое решение № 6/29.09.2009 г. по к.д. № 7/2009 г. сочи, че параметрите на местното самоуправление задължително се основават на законова уредба, която следва да е в съответствие с международните договори и чл. 3 от Европейската харта за местно самоуправление, като същността на местното самоуправление е правото и реалната възможност местните общности да регулират и управляват в рамките на закона. Съгласно чл. 4 от Европейската харта за местно самоуправление, основните правомощия на органите на местно самоуправление се определят от Конституцията или от закона. Независимо от това, тази разпоредба не е пречка за предоставянето на органите на местно самоуправление на правомощия за специфични цели в съответствие със закона. Органите на местно самоуправление разполагат в рамките на закона с пълна свобода да поемат инициатива по всеки въпрос, който не е изключен от тяхната компетентност или предоставен на друга власт. Съгласно чл. 4, т. 4 от тази харта, правомощията, поверени на органите на местно самоуправление, поначало трябва да са пълни и неограничени. Оттук съдът прави извод, че обхватът на правомощията на общинския съвет като орган на местно самоуправление трябва да бъде максимално широк. В случая обаче, дори и да се наложи извод за наличие на законово определено широко правомощие на общинския съвет да уреди чрез приемане на наредба правоотношения свързани с местни данъци и такси, то това следва да е в рамките регламентирани с разпоредбите на ЗМДТ.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспорената разпоредба на чл.65 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги

на територията на Община Лом, е материално незаконосъобразна, поради противоречие с норми от по-висок ранг, поради което ще следва да бъде отменена на основание чл. 146, т. 4 вр. чл. 196 от АПК.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от ОП ще следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 20 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ оспорената разпоредба на чл.65 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община Лом, приета с Решение № 457 от Протокол № 44/20.01.2010 г., допълнена и изменена с Решения: № 649 от Протокол 65/22.12.2010 г., № 670 от Протокол 66/31.01.2011 г., №726 от Протокол 71/12.05.2011 г., № 764 от Протокол 76/16.09.2011 г., № 178 от Протокол № 12/21.06.2012 г., № 271 от Протокол № 26/21.12.2012 г., № 609 от Протокол № 79/22.12.2014 г., № 618 от Протокол № 81/27.01.2015 г., № 26 от Протокол № 5/23.12.2015 г., № 47 от Протокол № 7/27.01.2016 г., № 169 от 31.08.2016 г. и № 228 от Протокол № 30/21.12.2016 г., Решение № 289 от протокол № 34/28.04.2017 г.; Решение № 552 от Протокол № 68/28.12.2018 г. на Общински съвет Лом.

ОСЪЖДА Община Лом да заплати на Окръжна прокуратура Монтана разноски по делото в размер на 20/двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

РЕШЕНИЕТО да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК след влизането му в законна сила.

Председател:

Членове: